

บทที่ 4

ผลการศึกษา

เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้ามาประเมินหนี้ของลูกหนี้จัดซื้อสัมภาระสัญญ ที่กู้เงินในเขตปริมณฑล และในเขตกรุงเทพมหานครในเดือนมีนาคม, เมษายน และพฤษภาคม 2543 ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายกฎหมาย เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถาม ของลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้จำนวน 400 รายจากแฟ้มประวัติลูกหนี้ รวมถึงเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แยกการศึกษาออกตาม 2 วัตถุประสงค์ ซึ่งผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์แรก เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้ามาประเมินหนี้ของลูกหนี้ ได้แยกการศึกษา ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ผลการศึกษาส่วนที่ 1

4.1 ศึกษาถึงคุณลักษณะทั่วไปของลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้

4.1.1 อายุของลูกหนี้

จากการศึกษาพบว่าลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้จะมีอายุอยู่ในช่วง 35 ปีถึง 45 ปี เป็นช่วงที่กำลังสร้างครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.22 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 20 ปี ถึง 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 35 และอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 16.8 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 จำนวนร้อยละของกลุ่มลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้แยกตามอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
20 – 34	140	35.0
35 – 45	193	48.2
46 ปีขึ้นไป	67	16.8
รวม	400	100

4.1.2 เพศของลูกหนี้

ลูกหนี้ที่เข้ามายื่นหนี้ส่วนมากจะเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.2 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 47.8 อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว ซึ่งเข้ามายื่นหนี้มากกว่าเพศหญิง (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 จำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่เข้ามายื่นหนี้แยกตามเพศ

เพศ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชาย	209	52.2
หญิง	191	47.8
รวม	400	100

4.1.3 ระดับการศึกษาของลูกหนี้

การศึกษาของลูกหนี้ส่วนมากเด็กจะพบว่า จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 34.2 สายต่างกว่าปริญญาตรีสายอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 32.8 และต่างกว่าสายสามัญ คิดเป็นร้อยละ 33 (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 จำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่เข้ามายื่นหนี้แยกตามการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่างกว่าสายสามัญ	132	33.0
ต่างกว่าสายอาชีพ	131	32.8
ปริญญาตรีขึ้นไป	137	34.2
รวม	400	100

4.1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของลูกหนี้

ระดับรายได้ของลูกหนี้จากการศึกษาพบว่าลูกหนี้มีรายได้คล่องมาก เมื่อเทียบกับระยะเริ่มถู ซึ่งจะมีรายได้สูงกว่าปัจจุบัน อาจเป็นเพราะภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทำให้ลูกหนี้มีรายได้ลดลง คิดเป็นระดับรายได้ที่ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาอยู่ที่ระดับรายได้ตั้งแต่ 10,001 ถึง 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.6 และสูงกว่า 20,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.8 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 จำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้แยกตามรายได้ปัจจุบัน

ระดับรายได้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1 บาท – 10,000 บาท	191	47.6
10,000 – 20,000 บาท	130	32.6
20,000 บาทขึ้นไป	79	19.8
รวม	400	100

4.1.5 อาชีพของลูกหนี้

กลุ่มลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้ ส่วนมากจะมีอาชีพรับจ้าง ซึ่งพอกนี้จะมีรายได้ที่ไม่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 65 รองลงมาเป็นอาชีพอิสระคิดเป็นร้อยละ 23.5 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการ มีรายได้ประจำ คิดเป็นร้อยละ 11.5 (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 จำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้แยกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ รับจ้าง	46	11.5
เจ้าของกิจการ	260	65.0
รวม	94	23.5
รวม	400	100

4.1.6 สถานภาพของลูกหนี้

สถานภาพของลูกหนี้ที่เข้ามาประธานมหันต์ จะเป็นลูกหนี้ที่สมรส ซึ่งแสดงว่าลูกหนี้ต้องการผ่อนต่อ กับธนาคาร ต้องการอาศัยอยู่จริง ๆ และต้องการสร้างครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 59.8 รองลงมาเป็นโสดคิดเป็นร้อยละ 37 และเป็นหม้ายแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 3.2 (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่เข้ามาประธานมหันต์แยกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โสด	148	37.0
สมรส	239	59.8
หม้าย	13	3.2
รวม	400	100

4.1.7 จำนวนบุตรที่อยู่ในความอุปการะของลูกหนี้

จำนวนบุตรที่อยู่ในความรับผิดชอบของลูกหนี้ ซึ่งถ้ามีบุตรหลายคนย้อมต้องมีค่าใช้จ่ายสูงตามไปด้วย ดังนั้น โอกาสที่จะเข้ามาชำระหนี้ย่อน้อยตามไปด้วย ดังนั้นผู้ที่ไม่มีบุตรซึ่งเข้ามาประธานมหันต์มาก คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมาลูกหนี้ที่มีบุตรตั้งแต่ 1 คนถึง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 41 และมีบุตรตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.5 (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 จำนวนร้อยละของบุตรที่อยู่ในความอุปการะของลูกหนี้

จำนวนบุตรที่อยู่ในความอุปการะ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่มีการเดียงคุณตร	202	50.5
มีการเดียงคุณตรตั้งแต่ 1-2 คน	164	41.0
มีการเดียงคุณตรตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป	34	8.5
รวม	400	100

4.1.8 อัตราดอกเบี้ยที่ลูกหนี้เข้ามาระนอมหนี้มากที่สุดอยู่ที่อัตราดอกเบี้ยตั้งแต่ร้อยละ 13 ถึงร้อยละ

19 ซึ่งเป็นอัตราสูงสุดที่ธนาคารคิดกับลูกหนี้ คิดเป็นร้อยละ 65.9 รองลงมาอัตราดอกเบี้ยที่ 7.5% ถึง 10% คิดเป็นร้อยละ 26.7 และสุดท้ายอัตราดอกเบี้ยระหว่าง 10.25% - 12.50% คิดเป็นร้อยละ 7.4 จะเห็นว่าถ้าธนาคารคิดอัตราดอกเบี้ยสูง ลูกหนี้จะเข้ามาระนอมหนี้เพื่อขอลดดอกเบี้ยลงตามปกติ ซึ่งการที่ดอกเบี้ยสูงถือเป็นทุนชนิดหนึ่งของลูกหนี้ (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 จำนวนร้อยละของลูกหนี้เข้ามาระนอมหนี้แยกตามอัตราดอกเบี้ย

อัตราดอกเบี้ย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ร้อยละ 7.50 – 10	106	26.7
ร้อยละ 10.25 – 12.50	29	7.4
ร้อยละ 13.00 – 19.00	265	65.9
รวม	400	100

4.1.9 จำนวนผู้ถูกร่วมของลูกหนี้

จำนวนผู้ถูกที่เข้ามาระนอมหนี้ จะเห็นว่าผู้ที่ยื่นคุณเดียว และต้องรับผิดชอบคนเดียวจะเข้ามาระนอมหนี้มากกว่าผู้ถูกที่ถูกร่วมกันหลายคน คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาผู้ถูกที่ถูกตั้งแต่ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6 และผู้ถูก 3 คนขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 6 (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 จำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่เข้ามาระนอมหนี้แยกตามผู้ถูก

จำนวนผู้ถูก	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ผู้ถูก 1 คน	189	47.4
ผู้ถูก 2 คน	186	46.6
ผู้ถูก 3 คนขึ้นไป	25	6.0
รวม	400	100

4.1.10 สภาพหลักประกันที่ลูกหนี้นำมาค้ำประกันกับธนาคาร

สภาพหลักประกันของลูกหนี้ที่นำมาค้ำประกันกับธนาคารจะเห็นว่าหลักประกันที่มีสารบัญปโภคแล้วเสร็จ มีสภาพคล่อง คิดเป็นร้อยละ 95.2 ส่วนหลักประกันที่ไม่แล้วเสร็จไม่มีสารบัญปโภค คิดเป็นร้อยละ 4.8 (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 จำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่เข้ามาประกันออมหนี้แยกตามสภาพหลักประกัน

สภาพหลักประกัน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สภาพหลักประกันที่มีสารบัญปโภค	381	95.2
สภาพหลักประกันที่ไม่มีสารบัญปโภค	19	4.8
รวม	400	100

4.1.11 ระดับรายได้ของลูกหนี้เมื่อขอภัยเงิน

สำหรับรายได้ของลูกหนี้เป็นตัวสำคัญในการกำหนดวงเงินที่ขอภัยกับธนาคาร พนว่ารายได้ของลูกหนี้จะอยู่ในระหว่าง 20,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 69.8 รองลงมาได้แก่รายได้อยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.4 และลำดับสุดท้ายมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.8 (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 จำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่เข้ามาประกันออมหนี้แยกตามระดับรายได้เมื่อขอภัยเงิน

ระดับรายได้ของลูกหนี้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	27	6.8
10,001 – 20,000 บาท	94	23.4
20,001 บาทขึ้นไป	279	69.8
รวม	400	100

4.1.12 วัตถุประสงค์ในการถู

สำหรับวัตถุประสงค์ในการถูของลูกหนี้พบว่า ลูกหนี้ถูกที่ดิน อาคาร หรือ อาคารชุดไว้เพื่อ อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 74 และซึ่งไม่ได้อาศัยอยู่ คิดเป็นร้อยละ 26 (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 จำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินมูลหนี้แยกตามวัตถุประสงค์ในการถู

วัตถุประสงค์ของการถู	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพื่ออาศัยอยู่หลักประกัน	296	74
ไม่ได้อาศัยอยู่หลักประกัน	104	26
รวม	400	100

4.1.13 วงเงินถูกหนี้ที่เข้ามาประเมินมูลหนี้

วงเงินของลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินมูลหนี้ ส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ในวงเงินถูกตั้งแต่ 200,001 – 750,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 72 รองลงมาได้แก่วงเงินถูกตั้งแต่ 750,001- 1,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.25 และลำดับสุดท้ายคือวงเงินถูกไม่เกิน 200,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.75 (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 จำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินมูลหนี้แยกตามวงเงินถูก

วงเงินถูก (บาท)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 200,000 บาท	47	11.75
200,001 – 750,000 บาท	288	72.00
750,001- 1,000,000 บาทขึ้นไป	65	16.28
รวม	400	100

4.1.14 เงินวัดผ่อนชำระต่อเดือน

เงินวัดผ่อนชำระต่อเดือน เป็นเกณฑ์กำหนดขั้นต่ำที่ลูกหนี้ได้ตกลงกับธนาคารในวันทำสัญญา
กู้ยืม จากการศึกษาพบว่าลูกหนี้ที่เข้ามาประกันมหนีจะชำระเงินวัดต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา เงินวัดชำระหนี้อยู่ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.5 และลำดับถัดท้าย เงินวัดชำระสูงกว่า 10,001 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 23.5 (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 จำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่เข้ามาประกันมหนีแยกตามเงินวัดการผ่อนชำระ

การชำระหนี้ต่อวอด (เดือน)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	160	40.0
5,001 – 10,000 บาท	146	36.5
10,001 บาทขึ้นไป	94	23.5
รวม	400	100

ผลการศึกษาส่วนที่ 2

4.2 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณหนี้ค้างชำระ

ในส่วนนี้จะเป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้ลูกหนี้เข้ามาประธาน omnibus และทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระลดลง โดยกำหนดแบบจำลองของปริมาณหนี้ค้างชำระ ว่ามีปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อการเข้ามาประธาน omnibus และกำหนดปัจจัยต่าง ๆ ประกอบด้วย สภาพหลักประกันของลูกหนี้ที่นำมาคำนึงถึง การกู้เงิน รายได้สุทธิของลูกหนี้ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธนาคารคิดกับลูกหนี้ วัตถุประสงค์ในการกู้เพื่อซื้อที่ดินอาคารหรืออาคารชุด วงเงินกู้ และเงินฝากการผ่อนชำระ โดยใช้สมการ回帰多元 (Multiple Regression Analysis) มาวิเคราะห์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

กำหนดให้ตัวแปรตาม	Y	=	ปริมาณหนี้ค้างชำระ (หน่วยเป็นบาท)
กำหนดตัวแปรอิสระ	X_1	=	สภาพหลักประกันถ้ามีสภาพคล่องตัวแปรหุ่นมีค่า = 1 สภาพหลักประกันถ้าไม่มีสภาพคล่องตัวแปรหุ่นมีค่า = 0
	X_2	=	รายได้ปัจจุบันเมื่อเข้ามาประธาน omnibus (หน่วยเป็นบาท)
	X_3	=	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธนาคารคิดกับลูกหนี้ ณ วันประธาน omnibus (ร้อยละ)
	X_4	=	วัตถุประสงค์ในการกู้ซื้อที่ดินอาคาร ตัวแปรหุ่นมีค่า = 1 วัตถุประสงค์ในการกู้ซื้ออาคารชุด ตัวแปรหุ่นมีค่า = 0
	X_5	=	วงเงินกู้ที่ธนาคารอนุมัติให้กู้ (หน่วยเป็นบาท)
	X_6	=	เงินฝากการผ่อนชำระต่อเดือน (หน่วยเป็นบาท)

ผลการศึกษาสามารถเขียนสรุปได้ในตารางที่ 23

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดปริมาณหนี้ค้างชำระของลูกหนี้ได้ค่า Adjusted R² เท่ากับ 0.964 แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณหนี้ค้างชำระสามารถอธิบายได้ร้อยละ 96.40 ด้วยอิทธิพลของตัวแปรที่กำหนดไว้ทั้งหมด 6 ตัวแปร คือ สภาพหลักประกันที่ลูกหนี้นำมาคำนึงถึง (X_1) รายได้ปัจจุบันเมื่อเข้ามาประธาน omnibus (X_2) อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารคิดกับลูกหนี้ (X_3) วัตถุประสงค์ในการกู้ (X_4) วงเงินกู้ที่ธนาคารอนุมัติให้กู้ (X_5) และเงินฝากการผ่อนชำระ (X_6) ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 3.6 ของการเปลี่ยนแปลงปริมาณหนี้ค้างชำระนั้น เป็นองมาจากปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้ถูกนำมารวมไว้ในแบบจำลอง

นี้ โดยที่ตัวแปรสภาพหลักประกันที่ลูกหนี้นำมาคำนวณกันการถูก รายได้สุทธิ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธนาคารคิดกับลูกหนี้ วัดถูกประสงค์ในการถูก วงเงินกู้ที่ธนาคารอนุมัติให้ถูก เงินจดหมายผ่อนชำระต่อเดือน มีเครื่องหมายเป็นบวก แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงตัวแปรทั้ง 6 ตัวเป็นไปในทิศทางเดียวกันปริมาณหนึ่ง ค้างชำระ (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 แสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ (b)	ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน (S.E.)	ค่าสถิติ t-Value	ระดับนัย สำคัญ
ค่าคงที่	-74,196.420	28,117.452	-2.639	.009
สภาพหลักประกัน	19,624.415	22,706.057	.864	.388
รายได้	.161	.447	.359	.720
อัตราดอกเบี้ย	2,138.212	1,034.280	2.067	.039
วัตถุประสงค์	28,498.650	10,875.526	2.620	.009
วงเงินกู้	.877	.018	48.722	.000
เงินจด	5.483	1.066	5.145	.000

$$\begin{aligned}
 R.Square &= .964 \\
 F. Statistic &= 1,777.970 \\
 \text{Level of Significance} &= 0.05 \\
 \text{Number of Observations} &= 400
 \end{aligned}$$

จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว โดยใช้ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แล้วพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของวงเงินถูกที่ธนาคารอนุมัติให้ถูก เงินงานดูผ่อนช้ารำ ต่อเดือน วัตถุประสงค์ของการถูก และอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารคิดกับลูกหนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่างสภาพหลักประกันที่ลูกหนี้นำมาคำนึงถูก กับตัวแปรอิสระที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 23 สามารถอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้ามาประเมินหนี้และทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระลดลง

1. อัตราดอกเบี้ย(X_3) ที่ธนาคารคิดกับลูกหนี้มีความสัมพันธ์กับปริมาณหนี้ค้างชำระ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ มีเครื่องหมายเป็นบวก แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับปริมาณหนี้ค้างชำระ กล่าวคือ ถ้าอัตราดอกเบี้ยเพิ่มสูงขึ้นแล้ว จะทำให้ลูกหนี้ชำระเงินต้นได้น้อยลง เพราะจะต้องนำเงินไปชำระดอกเบี้ยส่วนที่เพิ่มก่อนแล้ว จึงตัดชำระเงินต้น ทำให้ลูกหนี้ชำระเงินต้นได้น้อยลง ส่งผลให้ปริมาณหนี้ค้างชำระเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นเท่ากับ 2,138.21 บาท ในทำนองเดียวกัน ถ้าอัตราดอกเบี้ยลดลง ทำให้ลูกหนี้ชำระเงินต้นได้มากขึ้น ทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระลดลง เท่ากับ 2,138.21 บาท เมื่อไปตามข้อมูลดูรูปที่ตั้งไว้

2. วัตถุประสงค์ในการถูก (X_4) มีความสัมพันธ์ กับปริมาณหนี้ค้างชำระ ได้ค่าสัมประสิทธิ์มีเครื่องหมายเป็นบวก แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงของวัตถุประสงค์ในการถูกเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับปริมาณหนี้ค้างชำระ ผลการวิเคราะห์พบว่าลูกหนี้ที่มีวัตถุประสงค์ในการถูกเพื่อซื้อที่ดินอาคารแล้ว ทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระเพิ่มขึ้น 28,498.65 บาท และถ้าลูกหนี้ที่มีวัตถุประสงค์ถูกเพื่อซื้ออาคารชุด ทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระลดลง 28,498.65 บาท ซึ่งข้อด้วยกับข้อมูลดูรูปที่ตั้งไว้ว่าลูกหนี้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อถูกซื้อที่ดินอาคารแล้ว ลูกหนี้จะเข้ามาประเมินหนี้ทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระลดลง ถ้าลูกหนี้ที่มีวัตถุประสงค์ถูกเพื่อซื้ออาคารชุดจะไม่เข้ามาประเมินหนี้ จะส่งผลทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระสูงขึ้น อาจเป็นเพราะว่าในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ลูกหนี้มีรายได้ลดลง ทำให้ลูกหนี้ต้องเลือกที่อยู่อาศัยของตนเองที่มีราคาย่อมเยา ไม่เข้ามาประเมินหนี้ ซึ่งราคาของอาคารชุดจะมีราคากลางกว่าราคาก่อสร้าง อาคาร จึงส่งผลให้ลูกหนี้ ที่มีวัตถุประสงค์ถูกเพื่อซื้ออาคารชุดเข้ามาประเมินหนี้ทำให้หนี้ค้างชำระลดลง ส่วนลูกหนี้ที่ถูกซื้อที่ดินอาคารจะไม่เข้ามาประเมินหนี้ ส่งผลให้ปริมาณหนี้ค้างชำระเพิ่มขึ้น

3. วงเงินกู้ (X₃) มีความสัมพันธ์ กับ ปริมาณหนี้ค้างชำระ มีค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีเครื่องหมายเป็นบวก แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงของ วงเงินกู้เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับปริมาณหนี้ค้างชำระ กล่าวคือ ถ้าวงเงินกู้สูงแล้ว จะทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระสูงขึ้นตาม .877 บาทและถ้าวงเงินกู้เปลี่ยนแปลงลดลงจะทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระลดลงตาม เท่ากับ .877 บาท อาจจะเป็นเพราะว่า วงเงินกู้สูง การผ่อนชำระจะสูงขึ้นตามไปด้วย เพราะธนาคารจะกำหนดให้ลูกหนี้ชำระเงินวด ตามวงเงินกู้ที่อนุมัติ ให้กู้ ดังนั้นในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ลูกหนี้มีรายได้ลดลง จำนวนเงินที่จะต้องชำระไม่ได้ลดลงตาม จึงทำให้ลูกหนี้ที่กู้ในวงเงินกู้สูง จะต้องหาเงินมาชำระตามสัญญาที่ทำกับธนาคารไว้ ดังนั้นลูกหนี้มีเงินไม่ครบตามจำนวนที่ตกลงไว้ ก็ไม่เข้ามาชำระหนี้ หรือเข้ามาประกันหนี้จึงส่งผลให้ ปริมาณหนี้ค้างชำระสูงขึ้นตาม วงเงินที่กำหนด เป็นไปตามข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. เงินวดการผ่อนชำระ (X₄) มีความสัมพันธ์กับ ปริมาณหนี้ค้างชำระ และมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นเครื่องหมายบวก แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงของเงินวดการผ่อนชำระเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับ ปริมาณหนี้ค้างชำระ กล่าวคือถ้าเงินวดการผ่อนชำระเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นแล้ว จะทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นไป 5.483 บาท และถ้าเงินวดการผ่อนชำระลดลง จะทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระลดลงตาม 5.483 บาท ดังนั้นถ้ากำหนดเงินวดการผ่อนชำระสูงขึ้นแล้ว จะทำให้ลูกหนี้ไม่สามารถหาเงินมาเพิ่มได้ หรือที่หาได้ก็ต้องไปกู้หนี้ยืมบุคคลภายนอกต้องเสียดอกเบี้ยแพง จะทำให้ลูกหนี้แก้ไขไปได้ระยะหนึ่งเท่านั้น ลูกหนี้ก็จะไม่สามารถชำระได้ จึงส่งผลให้ลูกหนี้ไม่เข้ามาประกันหนี้และทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระสูงขึ้นตาม แต่ถ้ากำหนดเงินวดการผ่อนชำระลดลงแล้ว ทำให้ลูกหนี้สามารถชำระได้เลย เนื่องจากการกู้เงินลูกหนี้จะต้องวางแผนการใช้เงินไว้ล่วงหน้าแล้วว่า ทุกเดือนจะต้องจ่ายค่างวดเท่าไร ดังนั้นถ้ากำหนดให้ลดลงจึงไม่เป็นปัญหากับลูกหนี้ ทำให้ลูกหนี้เข้ามาประกันหนี้ ส่งผลให้ปริมาณหนี้ค้างชำระลดลงตามเงินวดที่ลดลง เป็นไปตามข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณหนี้ค้างชำระและไม่เป็นไปตามข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้ได้แก่

สภาพหลักประกัน (X₅) ของลูกหนี้ที่นำมาค้ำประกันกับธนาคาร ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณหนี้ค้างชำระ และมีค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเป็นบวก แสดงว่า การเปลี่ยนแปลงของสภาพหลักประกันเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับปริมาณหนี้ค้างชำระ คือถ้าสภาพหลักประกันมีสภาพคล่อง มีสารญูปโภคแล้วเสร็จเปลี่ยนแปลงไปจะส่งผล ทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระเปลี่ยนแปลงลดลง แต่ถ้าสภาพหลักประกันที่ไม่มีสภาพคล่อง สารญูปโภคไม่แล้วเสร็จ จะทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระเพิ่มขึ้น

สภาพหลักประกันที่ลูกหนี้นำมาค้ำประกันจึงไม่มี ผลต่อการเข้ามาประเมินอนุมน์และทำให้ ปริมาณหนี้ค้างชำระลดลงตาม ข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจจะเป็นเพราะว่า สภาพหลักประกันปัจจุบันมีราคาตกต่ำลง กำลังซื้อมีน้อย บางรายมียอดหนี้ชำระสูงกว่าราคาราลักษณะ จึงทำให้ลูกหนี้ไม่เข้ามาประเมินอนุมน์ และทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระลดลง

รายได้ของลูกหนี้ (X_j) ไม่มีความสัมพันธ์ กับปริมาณหนี้ค้างชำระ และมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงของรายได้ของลูกหนี้ เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับ ปริมาณหนี้ค้างชำระ กล่าวคือถ้ารายได้ของลูกหนี้เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น จะทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระลดลง และถ้ารายได้ของลูกหนี้ลดลงจะทำให้ ปริมาณหนี้ค้างชำระเพิ่มขึ้น แสดงว่ารายได้ของลูกหนี้ไม่มีความสัมพันธ์ กับปริมาณหนี้ค้างชำระ อาจจะเป็นเพราะว่า ลูกหนี้ส่วนมากถึงแม่นจะมีรายได้สูงขึ้นก็ตาม จะนำเงินไปใช้จ่ายในเรื่องที่จำเป็นมากกว่าที่จะนำมาชำระหนี้กับ ธนาคาร จึงทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระสูงขึ้นตามรายได้ ไม่เป็นไปตามข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาส่วนที่ 3

เป็นการพิจารณาถึงความพึงพอใจของลูกหนี้ต่อการให้บริการของพนักงานในแต่ละด้านได้แก่

4.3 ศึกษาถึงความพึงพอใจของลูกหนี้ในด้านการบริการของพนักงาน

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของลูกหนี้ต่อการให้บริการของพนักงาน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรวม 4 องค์ประกอบ เท่ากับ 3.51 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมืออาชีพมากที่สุด และเมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบของความพึงพอใจต่อการให้บริการ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่าลูกหนี้พึงพอใจในด้านข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินหนี้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63) อันดับ 2 ได้แก่ด้านพนักงานและการต้อนรับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 อันดับ 3 ได้แก่ความพึงพอใจในด้านความสะอาดและความรวดเร็วที่ได้รับจากการประเมินหนี้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 อันดับที่ 4 ได้แก่ความพึงพอใจในด้านสถานที่ประกอบการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 แสดงค่าเฉลี่ยและลำดับความพึงพอใจของลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้ในด้านการบริการ

องค์ประกอบของ ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับความพึงพอใจ
1. ด้านพนักงานและการต้อนรับ	3.56	2
2. ด้านสถานที่ประกอบการ	3.31	4
3. ด้านความสะอาดและความรวดเร็วที่ได้รับ	3.52	3
4. ด้านข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินหนี้	3.63	1
เฉลี่ยรวม	3.51	

ผลการพิจารณาความพึงพอใจของลูกหนี้ต่อการให้บริการแต่ละองค์ประกอบนี้ดังนี้

4.3.1 ด้านความพึงพอใจในด้านพนักงานและการต้อนรับ

ความพึงพอใจของลูกหนี้ต่อด้านพนักงานและการต้อนรับมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ด้านนี้ 3 ลำดับแรกที่มีความพึงพอใจมากที่สุดได้แก่ พนักงานแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ลำดับ 2 ได้แก่ พนักงานให้บริการอย่างตรงไปตรงมาไม่มีการเรียกร้องประโภชณ์จากลูกหนี้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ลำดับ 3 ได้แก่ พนักงานทำงานแบบตัวโครงตัวมัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 (ดังตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 แสดงค่าเฉลี่ยและลำดับความพึงพอใจของลูกหนี้ที่เข้ามาระบบอนหนี้ ด้านพนักงานและการต้อนรับ

ข้อความวัดความพึงพอใจด้านพนักงานและการต้อนรับ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับความพึงพอใจ
1. พนักงานแต่งกายสุภาพเรียบร้อย	4.25	1
2. พนักงานให้บริการอย่างตรงไปตรงมาไม่มีการเรียกร้องประโภชณ์จากลูกค้า	4.04	2
3. พนักงานยิ้มแย้ม แจ้งใสเมื่อเห็นลูกค้า	3.97	4
4. พนักงานมีความเอาใจใส่กระตือรือร้นในการให้บริการ	1.89	10
5. เมื่อลูกค้ามาใช้บริการพนักงาน ोอี้อี้ทำงานอื่นที่ไม่ใช่บริการลูกค้า	3.51	8
6. พนักงานให้ลูกค้านั่งรอนาน ๆ	2.64	9
7. ลูกค้ารายใหญ่ได้รับบริการที่ดีกว่าลูกค้ารายเล็ก	3.72	6
8. พนักงานหน้าบึ้งดึงเมื่อมีลูกค้าเยอะ ๆ	3.68	7
9. พนักงานชอบคุยกันและส่งเสียงดัง	3.96	5
10. พนักงานทำงานแบบตัวโครงตัวมัน	3.98	3
เฉลี่ยรวม	3.56	

4.3.2 ความพึงพอใจของลูกหนี้ในด้านข้อมูลที่ได้รับจากการเข้ามาประเมินหนี้

ความพึงพอใจของลูกหนี้ด้านข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินหนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ด้านนี้ 3 ลำดับแรกได้แก่ เมื่อลูกหนี้มีปัญหาไม่เข้าใจเกี่ยวกับการประเมินหนี้ได้ให้คำตอบที่ถูกต้อง และชัดเจนจากพนักงานทุกครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 การให้ข่าวสารและรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินหนี้ค่อนข้าง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ลำดับสุดท้ายที่มีความพึงพอใจได้แก่ ธนาคารให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการประเมินหนี้น้อยเกินไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 แสดงค่าเฉลี่ยและลำดับความพึงพอใจของลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้ต่อข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินหนี้

ข้อความวัดความพึงพอใจในด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินหนี้	ค่าเฉลี่ย	ลำดับความพึงพอใจ
1. การให้ข่าวสารรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินหนี้ค่อนขาง	3.75	2
2. เมื่อลูกค้ามีปัญหาไม่เข้าใจเกี่ยวกับการประเมินหนี้ได้ให้คำตอบที่ถูกต้องและชัดเจนจากพนักงานทุกครั้ง	3.93	1
3. ธนาคารให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการประเมินหนี้น้อยเกินไป	3.24	3
เฉลี่ยรวม	3.63	

4.3.3 ด้านสถานที่ประกอบการ

ความพึงพอใจของลูกหนี้ต่อสถานที่ประกอบการมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 3.31 ด้านนี้ 3 ลำดับแรกได้แก่ การจัดและตกแต่งภายในอาคารเป็นระเบียบเรียบร้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ลำดับรองลงมาได้แก่ ภายในธนาคารไม่ว่าจะมองไปทางใดมีแต่ความสะอาดสะอ้าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ลำดับที่ 3 ได้แก่ ด้านการจัดป้ายแนะนำการให้การประนอมหนี้ หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย 3.37
(ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ยและลำดับความพึงพอใจของลูกหนี้ที่เข้ามายื่นหนี้ในด้านสถานที่ประกอบการ

ข้อความวัดความพึงพอใจด้านสถานที่ประกอบการ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับความพึงพอใจ
1. ทำเลที่ตั้งอยู่ไกลจากแหล่งชุมชน	3.05	7
2. ที่จอดรถลูกค้ามีน้อยไป	3.13	5
3. การจัดและตกแต่งภายในอาคารเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.97	1
4. ที่นั่งรอของลูกค้าขณะรอรับบริการมีน้อย และไม่เพียงพอ	2.85	8
5. การจัดป้ายแนะนำการให้บริการประนอมหนี้มากหมายเหตุ	3.37	3
6. วางแผนการหนังสือพินพ์สื่อต่างๆ ที่ธนาคารจัดให้ลูกค้ามีน้อยไม่เพียงพอ	3.11	6
7. ภายในธนาคารไม่ว่าจะมองไปทางใดมีแต่ความสะอาดสะอ้าน	3.78	2
8. ห้องสุขาที่ให้ลูกค้าใช้สกปรก และมีน้อยเกินไป	3.27	4
เฉลี่ยรวม	3.31	

4.3.4 ด้านความสะดวกและความรวดเร็วที่ได้รับจากพนักงานประเมินหนี้

ความพึงพอใจของลูกหนี้ที่ได้รับในด้านความสะดวกและความรวดเร็วที่ได้รับจากพนักงานประเมินหนี้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ด้านนี้ 3 ลำดับแรกได้แก่ มีการจัดลำดับก่อนหลังของการให้บริการอย่างยุติธรรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ลำดับรองลงมาได้แก่ ความพึงพอใจในด้านจำนวนพนักงานประเมินหนี้มีเพียงพอต่อการประเมินหนี้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ลำดับสุดท้ายได้แก่ ลูกหนี้ต้องมาติดต่อเรื่องมากกว่า 1 ครั้งพนักงานประเมินหนี้จึงรับเรื่องการประเมินหนี้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 แสดงค่าเฉลี่ยและลำดับความพึงพอใจของลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้ต่อความสะดวกและความรวดเร็วที่ได้รับ

ข้อความวัดความพึงพอใจในด้านความสะดวกและความรวดเร็ว	ค่าเฉลี่ย	ลำดับความพึงพอใจ
1. จำนวนพนักงานประเมินหนี้มีเพียงพอต่อการให้บริการ	3.56	2
2. ขั้นตอนในการขอประเมินหนี้มีมาก	3.25	4
3. มีการจัดลำดับก่อน-หลังของการให้บริการอย่างยุติธรรม	4.31	1
4. ลูกหนี้ต้องมาติดต่อเรื่องมากกว่า 1 ครั้งพนักงานประเมินหนี้จึงรับเรื่องการประเมิน	3.26	3
5. การโกรมาสอบตามข้อมูลการประเมินหนี้ทางโทรศัพท์พนักงานให้ค่อยสายนาน หรือเก็บกันตอบลูกค้า	3.25	4
เฉลี่ยรวม	3.52	

ผลการศึกษาในส่วนที่ 4

4.4 ศึกษาถึงความคิดเห็นของลูกหนี้เกี่ยวกับการบริการในด้านต่าง ๆ ของพนักงาน

4.4.1 ไม่เพียงพอใจในด้านการบริการของพนักงาน

จากคำถามเบ็ดเตล็ดถึงความคิดเห็นของลูกหนี้ที่มาประเมินหนี้ในด้านไม่พอใจในการรับบริการ ลูกหนี้แสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น 75 คน ไม่พอใจในด้านพนักงานให้ลูกหนี้นั่งรอนานคิดเป็นร้อยละ 24 รองลงมาได้แก่จำนวนพนักงานมีน้อยไม่เพียงพอต่อการบริการคิดเป็นร้อยละ 22.67 พนักงานไม่ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินหนี้ให้เข้าใจทุกขั้นตอน คิดเป็นร้อยละ 17.33 (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 จำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่ไม่พอใจในการบริการของพนักงาน

ข้อความวัดความไม่พอใจในการบริการของพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. พนักงานไม่ชี้แจงขั้นตอนการประเมินหนี้ทุกขั้นตอนให้ลูกหนี้ทราบเมื่อมีปัญหา	13	17.33
2. พนักงานให้ลูกหนี้นั่งรอนาน	18	24.00
3. จำนวนพนักงานมีน้อยไม่สมดุลกับลูกค้า	17	22.67
4. ขั้นตอนการประเมินหนี้มีมาก	12	16.00
5. ป้าทรัพท์สอนตามไม่มีคนรับสาย	9	12.00
6. ลูกหนี้ไม่ได้รับคำหมายทางหนี้จากธนาคาร แต่ได้รับหมายศาล	2	2.67
7. พนักงานปฏิบัติขั้นตอนการประเมินหนี้ไม่เหมือนกัน	3	4.00
8. การปรับอัตราดอกเบี้ยธนาคารไม่ได้แจ้งให้ลูกหนี้ทราบ	1	1.33
	75	100

4.4.2 ความพึงพอใจในการบริการของพนักงาน

ความพึงพอใจในการบริการของพนักงานจากแบบสอบถามของลูกหนี้จำนวน 93 ราย จะพึงพอใจในด้านพนักงานให้ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินหนี้คิดเงินทุกขั้นตอน คิดเป็นร้อยละ 51.61 อันดับที่สอง ได้แก่ การเป็นที่ปรึกษาที่ดีแก่ลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้ พร้อมทั้งทางช่วยเหลือและทางออกให้กับลูกหนี้ว่าควรจะทำอย่างไร ถ้อยคำในขั้นตอนของการประเมินหนี้ คิดเป็นร้อยละ 32.26 อันดับสุดท้าย ได้แก่ การจัดเรียงลำดับก่อนหลังอย่างยุติธรรมสำหรับลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้ อาศัยหลักทรัมมาต์ก็จะได้รับบริการก่อน โดยจัดเป็นแบบจัดเรียงหมายเลขอ้างลูกหนี้จะพอใจ คิดเป็นร้อยละ 10.75 (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 จำนวนร้อยละของความพึงพอใจของลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้ต่อพนักงาน

ความพึงพอใจของลูกหนี้ที่มีต่อพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. พนักงานยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเอง	5	5.38
2. พนักงานให้ข้อมูลการประเมินหนี้ชัดเจนดี	48	51.61
3. เป็นที่ปรึกษาที่ดีรวมทั้งแนะนำทางออกให้ดี	30	32.26
4. มีการจัดเรียงลำดับก่อน-หลังอย่างยุติธรรม	10	10.75
	93	100

4.4.3 ข้อเสนอแนะของลูกหนี้ต่อการบริการของพนักงาน

จากคำถามให้แสดงความคิดเห็นในด้านการบริการของลูกหนี้ 58 ราย ข้อเสนอแนะ การบริการ ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ต้อนรับลูกค้าให้มากขึ้น เพื่อจะได้ไม่ต้องให้ลูกค้ารอนาน คิดเป็นร้อยละ 25.86 อันดับ 2 ควรให้เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลการประกันภัยให้ชัดเจน พร้อมทั้งบอกข้อดีและข้อเสียของการประกันภัยทุกขั้นตอน และทำคู่มือแจ้ง คิดเป็นร้อยละ 20.69 อันดับที่ 3 ได้แก่ การมีจดหมายแจ้งให้ลูกหนี้ทราบสถานะของตนของทุกขั้นตอน คิดเป็นร้อยละ 13.79 (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 จำนวนร้อยละของลูกหนี้ที่ให้ข้อเสนอแนะต่อการบริการของพนักงาน

ข้อเสนอแนะในการบริการของลูกหนี้ต่อพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. จัดเจ้าหน้าที่รับโทรศัพท์และตอบขั้นตอนการประกันภัยให้ชัดเจน	6	10.35
2. จัดเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการประกันภัย	15	25.86
3. ลดขั้นตอนการประกันภัยให้ง่ายขึ้น	4	6.90
4. จัดทำคู่มือการประกันภัย	5	8.62
5. เจ้าหน้าที่ควรอธิบายทุกขั้นตอนของการประกันภัย ให้ทราบถึงผลดีและเสีย	12	20.69
6. เป็นที่ปรึกษาในทุกด้าน ไม่ใช่ด้านประกันภัยอย่างเดียว	4	6.90
7. พนักงานควรให้คำแนะนำเหมือนกันทุกคน	3	5.17
8. ควรมี T.V. ให้ลูกเพื่อผ่อนคลาย	1	1.72
9. ควรมีจดหมายแจ้งให้ลูกค้าทราบสถานะของตนทุกขั้นตอน	8	13.79
	58	100

วัตถุประสงค์ที่สอง เพื่อให้ทราบถึงความพึงพอใจของลูกหนี้ที่มีต่อนโยบายในการประเมินหนี้ของธนาคาร จึงได้ศึกษาถึงมาตรการประเมินหนี้ของธนาคารทั้ง 7 มาตรการว่าเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ได้แยกการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาในส่วนที่ 1

4.5 ศึกษาถึงความพึงพอใจในมาตรการการประเมินหนี้ของลูกหนี้ที่เข้ามาประเมินหนี้ในแต่ละมาตรการ

ผลการศึกษาพบว่าความพึงพอใจของลูกหนี้ต่อมาตรการประเมินหนี้ทั้งหมดรวม 7 มาตรการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบของความพึงพอใจ โดยเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า มาตรการที่ลูกหนี้พึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ มาตรการการลดเงินวงดการชำระจากเดิมคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.23 ถือว่ามีอิทธิพลสูงมาก อันดับที่ 2 ได้แก่ มาตรการการรักษาภาระเดิม ให้ลดลง 3.62 อันดับที่ 3 ได้แก่ มาตรการขยายระยะเวลาการคืนอกรายเดือน ให้ลดลง 3.27 อันดับที่ 4 ได้แก่ มาตรการ โอนทรัพย์ชำระหนี้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.94 อันดับที่ 5 ได้แก่ มาตรการเพิ่มตัวผู้ถูกคิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.86 อันดับที่ 6 ได้แก่ การเปลี่ยนตัวผู้ถูกคิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.70 และลำดับสุดท้าย ได้แก่ มาตรการถอนตัวผู้ถูกค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 แสดงค่าเฉลี่ยและลำดับความพึงพอใจของลูกหนี้ในด้านมาตรการของธนาคาร

องค์ประกอบของความพึงพอใจในมาตรการการประเมินหนี้	ค่าเฉลี่ย	ลำดับความพึงพอใจ
1. การลดเงินวงดการผ่อนชำระ	4.23	1
2. การขยายระยะเวลาการคืน	3.27	3
3. การเปลี่ยนตัวผู้ถูก	2.70	6
4. การเพิ่มตัวผู้ถูก	2.86	5
5. การถอนตัวผู้ถูก	2.55	7
6. การคืนเพิ่มเพื่อชำระคืนเบี้ย	3.62	2
7. การโอนทรัพย์ชำระหนี้	2.94	4
เฉลี่ยรวม	3.17	

ผลการพิจารณาความพึงพอใจของลูกหนี้ต่อมาตรการประกันหนี้ในแต่ละมาตรการ

4.5.1 มาตรการลดเงินวงค่าผ่อนชำระ

ลูกหนี้ที่เข้ามาประกันหนี้จะพยายามไกกับการได้เล็งเงินวงค่าผ่อนชำระจากเดิม ซึ่งอาจจะเป็น เพราะต้องการลดภาระค่าใช้จ่ายของตนของลง จึงขอลดเงินวงค่าคลัง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.51 อันดับรองได้แก่ การผ่อนชำระเฉพาะดอกเบี้ยรายเดือน ซึ่งบางทีดอกเบี้ยรายเดือนอาจจะมีจำนวนต่ำกว่าเงินวงค่าปกติที่ชำระ และธนาคารจะไม่ดำเนินการทางกฎหมาย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 แสดงค่าเฉลี่ยและลำดับความพึงพอใจของลูกหนี้ที่เข้ามาประกันหนี้ต่อมาตรการลดเงินวงค่าผ่อนชำระ

ข้อความวัดความพึงพอใจในมาตรการลดเงินวงค่าผ่อนชำระ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับความพึงพอใจ
1. การชำระครึ่งวงค์ของวงค่าปกติ	4.51	1
2. การชำระเฉพาะดอกเบี้ยรายเดือน	3.97	2
เฉลี่ยรวม	4.23	

4.5.2 มาตรการขยายระยะเวลาภัย

ลูกหนี้จะพอใช้ขยายระยะเวลาภัยไปจากเดิม เนื่องจากภัยเงินต้องมีระยะเวลาสั้นสุด และลูกหนี้ต้องชำระเงินให้หมดตามสัญญาที่ได้ตกลงกับธนาคารไว้ ดังนั้นในบางเคื่อนลูกหนี้อาจจะไม่ได้จ่ายเงินตามสัญญา จึงทำให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระเงินหมดตามที่กำหนดได้ ก็อาจจำนาของขยายระยะเวลา เพื่อจะชำระเงินต่อให้กับธนาคารได้ หรือการกำหนดเงินจำนวนชำระเงินถ้าระยะเวลาภัยเงินสั้น เงินจำนวนชำระย่อนมากไปด้วย ดังนั้นถ้าขยายระยะเวลาออกไปจะทำให้เงินวงค์ที่ชำระจะลดลง ดังนั้น การขยายระยะเวลาภัยออกไปจากปัจจุบันลูกหนี้พึงพอใจมากที่สุดอันดับ 1 คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ได้แก่การขยายระยะเวลาจากเดิมเป็น 30 ปี อันดับรองลงมาได้แก่ การขยายระยะเวลาจากเดิม 25 ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 อันดับที่ 3 ได้แก่ การขยายระยะเวลาจากเดิมไป 15 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 แสดงค่าเฉลี่ยและลำดับความพึงพอใจของลูกหนี้ต่อมารการขยายระยะเวลาภัย

ข้อความวัดความพึงพอใจใน มาตรการขยายระยะเวลาภัย	ค่าเฉลี่ย	ลำดับความพึงพอใจ
1. ขยายระยะเวลาขึ้นจากเดิม 15 ปี	2.58	3
2. ขยายระยะเวลาขึ้นจากเดิม 20 ปี	2.57	4
3. ขยายระยะเวลาขึ้นจากเดิม 25 ปี	3.67	2
4. ขยายระยะเวลาขึ้นจากเดิม 30 ปี	4.27	1
เฉลี่ยรวม	3.27	

4.5.3 มาตรการการกู้เพิ่มเพื่อชาระดอกเบี้ยค้าง

เป็นมาตรการที่ช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีหนี้ค้างชำระ สามารถนำดอกเบี้ยค้างชำระมาหักเป็นเงินต้นแล้วคำนวณเงินงวดใหม่ เพื่อลูกหนี้จะไม่มีภาระค้างในบัญชี และจะไม่ถูกดำเนินการทางกฎหมาย พร้อมกับลูกหนี้สามารถใช้อัตราดอกเบี้ยคงที่ ซึ่งธนาคารคิดในอัตราดอกเบี้ยคงที่จะถูกกว่าดอกเบี้ยที่คิดในอัตราปกติ โดยธนาคารจะให้ลูกหนี้เลือกใช้อัตราดอกเบี้ยคงที่ 3 ปี 5 ปี หรือขยายระยะเวลาไปจากเดิมลูกหนี้จะให้ความพอใจกับมาตรการที่ให้กู้เพิ่มชำระดอกเบี้ย โดยใช้อัตราดอกเบี้ยคงที่ 5 ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 อันดับรองลงมา กู้เพิ่มชำระดอกเบี้ย ใช้อัตราดอกเบี้ยคงที่ 3 ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ลำดับสุดท้ายการกู้เพิ่มและขยายระยะเวลาออก ไปจากเดิม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.55 (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 แสดงค่าเฉลี่ยและลำดับความพึงพอใจของลูกหนี้ต่อมาตรการกู้เพิ่มเพื่อชำระดอกเบี้ยค้าง

มาตรการกู้เพิ่มชำระหนี้	ค่าเฉลี่ย	ลำดับความพึงพอใจ
1. ใช้อัตราดอกเบี้ยคงที่ 3 ปี	3.60	2
2. ใช้อัตราดอกเบี้ยคงที่ 5 ปี	3.73	1
3. ขยายระยะเวลา	3.55	3
เฉลี่ยรวม	3.62	

4.5.4 มาตรการโอนทรัพย์ชำระหนี้

เป็นมาตรการที่ถ้าลูกหนี้ประสบปัญหาการชำระหนี้ไม่อยากถูกดำเนินการทำกฏหมาย เพื่อเป็นการปลดภาระหนี้ของตนเองที่มีภาระที่ต้องรับผิดชอบมาก ลูกหนี้สามารถโอนทรัพย์คืนให้กับธนาคารได้ ในขณะเดียวกันลูกหนี้สามารถเช่าหลักประกันอยู่ต่อไปได้ถ้าไม่มีที่อยู่ และถ้าลูกหนี้มีรายได้เพิ่มขึ้นก็สามารถจะขอซื้อกืนในระยะเวลา 3 ปี ธนาคารจะคิดในราคาที่ซื้อจากลูกหนี้บวกกับดอกเบี้ยที่ธนาคารคิดจนถึงวันที่ลูกหนี้ขอซื้อกืน ในขณะเดียวกันลูกหนี้ที่มีความประสงค์จะขายต้องชำระคืนกิจกรรมอัตราค่าเช่าร้อยละ 3-4 หรือลูกหนี้อาจจะเลือกการโอนทรัพย์ที่ขายคืนให้ธนาคาร โดยไม่ขอเช่าและซื้อกืนก็ได้ ดังนั้nlูกหนี้จะมีความพึงพอใจในการโอนทรัพย์ที่มีเงื่อนไขของซื้อกืนภายใน 3 ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 อันดับที่สองของหลักประกันอยู่คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 และลำดับที่ 3 ได้แก่ ขอเช่าในอัตราเดือนร้อยละ 3 ของราคาย่อมเยา (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 แสดงค่าเฉลี่ยและลำดับความพึงพอใจของลูกหนี้ต่อนมาตรการ โอนทรัพย์ชำระหนี้

ข้อความวัดความพึงพอใจในมาตรการ โอนทรัพย์ชำระหนี้	ค่าเฉลี่ย	ลำดับความพึงพอใจ
1. ขอซื้อกืนภายใน 3 ปี	3.79	1
2. ไม่ขอเช่าหลักประกันอยู่	2.91	4
3. ขอเช่าหลักประกันอยู่	3.39	2
4. ไม่เช่าขอเช่าหลักประกันอยู่	2.34	5
5. อัตราค่าเช่า 0.3	3.31	3
6. อัตราค่าเช่า 0.4	1.92	6
เฉลี่ยรวม	2.94	

ผลการศึกษาในส่วนที่ 2

4.6 ศึกษาถึงความคิดเห็นของลูกหนี้เกี่ยวกับมาตรการปะนอมหนี้

เป็นคำถามเปิดสอบถามความคิดเห็นของลูกหนี้ในด้านความพึงพอใจในมาตรการไห้นมากที่สุด ไม่พอใจมาตรการไห้นมากที่สุด และข้อเสนอแนะผลในส่วนนี้มีดังนี้

4.6.1 มาตรการปะนอมหนี้ได้ที่ก่านพอใจมากที่สุด

ลูกหนี้แสดงความคิดเห็น ข้อนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 105 คน ส่วนใหญ่ร้อยละ 40 ตอบว่าชอบมาตรการที่ได้ลดเงินวงจรลงจากเดิม ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ลูกหนี้มีรายได้ลดลง การลดเงินวงการผ่อนชำระจากเดิม และไม่ดำเนินการทำกฎหมายทำให้ลูกหนี้มีกำลังใจที่จะผ่อนส่งมากกว่า ลำดับที่ 2 ได้แก่ ความพึงพอใจขยายระยะเวลากรูจากเดิมเพื่อลดภาระเงินวงที่ไม่สมดุลกับรายได้ลง คิดเป็นร้อยละ 30.48 และอันดับที่ 3 ได้แก่ การโอนทรัพย์ชำระหนี้ให้กับธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 12.38 (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและร้อยละของลูกหนี้ที่พอใจในมาตรการปะนอมหนี้

ความพึงพอใจในมาตรการปะนอมหนี้ของลูกหนี้	จำนวน	ร้อยละ
1. การลดเงินวงการผ่อนชำระจากเดิม	42	40.00
2. การผ่อนชำระเฉพาะดอกเบี้ยรายเดือน	5	4.76
3. การขยายระยะเวลากรูจากเดิม	32	30.48
4. การเปลี่ยนตัวผู้กู้	1	0.95
5. การเพิ่มตัวผู้กู้	2	1.91
6. การถอนตัวผู้กู้	1	0.95
7. การกู้เพิ่มชำระดอกเบี้ย	6	5.71
8. ใช้อัตราดอกเบี้ยคงที่ 5 ปี	3	2.86
9. การโอนทรัพย์ชำระหนี้	13	12.38
รวม	105	100

4.6.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันน้ำท่วมหนื้นของลูกหนี้

ลูกหนี้มีข้อเสนอแนะจำนวนทั้งหมด 56 คน เห็นควรให้มีมาตรการพักชำระดอกเบี้ยทั้ง โดยในทุกเดือนให้มีการชำระเงินด้านด้วยทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.29 รองลงมาได้แก่ให้ลูกหนี้ชำระเงินตามความสามารถของตนเองที่พอจะจ่ายให้กับธนาคารได้ ในจำนวนเงินที่ตนเองไม่เดือดร้อน และธนาคารก็ไม่ดำเนินการทางกฎหมาย ลูกหนี้ไม่ลูกพึงธนาคารมีเงินหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 26.78 และลำดับสุดท้ายหยุดคิดดอกเบี้ยเมื่อลูกหนี้ลูกพึงคิดเป็นร้อยละ 16.07 (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนรายและร้อยละของข้อเสนอแนะมาตรการป้องกันน้ำท่วมหนื้นของลูกหนี้

ข้อเสนอแนะมาตรการป้องกันน้ำท่วมหนื้นของลูกหนี้	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรพักชำระดอกเบี้ยทั้ง	22	39.29
2. ควรหยุดคิดดอกเบี้ยเมื่อลูกพึง	9	16.07
3. ให้ชำระเงินตามความสามารถ	15	26.78
4. ราคาประเมินค่าควรใช้ราคากลาง	2	3.57
5. เมื่อได้ถอนจำนวนของวงเงินคงเหลือมากกว่ายอดดอกเบี้ยไม่รับรู้รายได้	4	7.14
6. การถอนฟ้องควรผ่อนจ่ายค่าทนาย และค่าธรรมเนียมศาล ได้	3	5.36
7. ควรกระจายอำนาจการอนุมัติ เรื่องบางเรื่องใช้เวลานานมาก	1	1.79
รวม	56	100

4.6.3 ลูกหนี้ไม่พ่อใจในมาตรการปะนอมหนี้

ความคิดเห็นของลูกหนี้เกี่ยวกับความไม่พอใจในมาตรการปะนอมหนี้ ได้แก่ การฟ้องต่อศาลเมื่อขาดการผ่อนชำระหนี้ ธนาคารจะปรับอัตราดอกเบี้ยลูกหนี้ที่ผิดนัดเป็นอัตราสูงสุดคือ 19% พร้อมลูกหนี้จะต้องจ่ายค่าทนาย และค่าธรรมเนียมศาล ซึ่งทำให้ลูกหนี้ไม่พอใจในเรื่องการฟ้องร้องต่อศาลคิดเป็นร้อยละ 35.60 การถูกปรับดอกเบี้ยเป็น 19% คิดเป็นร้อยละ 30.51 และอันดับสุดท้าย ลูกหนี้ชำระเงินจะตัดแต่ดอกเบี้ยค้างไม่ตัดเงินต้นของลูกหนี้คิดเป็นร้อยละ 16.95 (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนรายและร้อยละของลูกหนี้ไม่พอใจในมาตรการปะนอมหนี้

ลูกหนี้ไม่พอใจในมาตรการปะนอมหนี้	จำนวน	ร้อยละ
1. การถูกฟ้องต่อศาล	21	35.60
2. การถูกปรับดอกเบี้ยเป็น 19%	18	30.51
3. การผ่อนชำระตัดดอกเบี้ยค้าง	10	16.95
4. ค่าทนายและค่าธรรมเนียมศาลแพ่ง	5	8.47
5. ราคายกเว้นค่า	2	3.39
6. การผ่อนชำระสูงกว่าเดิม	3	5.08
รวม	59	100